

“Bir Ömre Bedel” çocuk dosyamızın bu sayımızda ‘bedel’ kısmını yayınlıyoruz, gelecek sayımızda da ‘ömür’ kısmını yayınlayacağız.

“Anadolu’nun Nebatât ve Hayvanâtı” konusunu iki sayıda ancak ikmal edebilmemizden mühlhem bu temenni (!?), dosyaya şöyle dışardan bakmaya çalışınca, dosya konusunu düşünüp tartışırken konuşulanlarla ortaya çıkan dosya arasındaki, (bilimsel) yayın yapmanın acı gerçeği olan aralık fazla mı açıldı endişesinden kaynaklanıyor. Bu endişeyi, *Kebikeç*’e çocuk dosyaları silsilesi hazırlayarak, çocuk ürünlerine yer vererek ve nihayet bir çocuk dergisine dönüştürerek giderebilir miyiz acaba...

Kapitalizmin coğrafyadan başlayarak yaş, cinsiyet, geçmiş/gelenek/yerellik bırakmayan tüketiciliği ve insanların tüketici yönünü ön plana getiriciliği ile ‘çocuk’ kategorisini yaratan düzende, bu kadar nesnelleşen çocukluk yaklaşımında, çocuk tıbbı, çocuk hukuku, çocuk felsefesi yaratmada, çocukluğun kaybedilmesinin itirafını yakaladığımızdan, Nazım’ın “çocuklara kıymayın efendiler” şiirindeki seslenişle, ‘efendi’ sözünden başlayarak geçen zaman ne kadar naifleştirmiş olsa da, çocuksuz kalmış büyükleri ve çocuksuz kalmış çocukları hatırladığımızdan, çocukluk yapamadık endişesinden kurtulmak kolay değil de ondan...

“Çocukla it iltifata gelir”miş... İnsanın köpekle tarihini, köpek açısından kurtla ölçmek gibi bir kolaylığımız olabilir. Ama bu tarihin insan açısından sayfalarını çevirdiğimizde, hani şu son demlerin ev köpekleriyle kurulan çocuk ilişkisinin başka bir köpekle, başka bir çocuk olduğunu ölçmek o kadar kolay olmayabilir. Veya insanın atla ilişkisinde, bizim yaşantımızda artık atın yeri, televizyonda at yarışı takip eden amcalardan ibaret kalırken, Avrupa’da çok daha fazla çocuğun, başka bir kültürün başka bir atı da olsa, ata binebilmek için illa burjuva olması gerekmiyor.

Veya başka bir sahne... Çanakkale savaşlarında mayın tarama gemisinin kumandanı olan kendi yüzbaşı oğlunu, Nusret mayın gemisinin gemilerini batırmasını engelleyemedi diye idam cezasına mahkum eden filo komutanı, askeri mahkeme başkanı Fransız baba... sonuçta Çanakkale’de yenilmeyi engelleyemedi diye mahkemeye çıkarılmadı, çıkarılmıyor.

Modernizmin, sonra doğan kuşaklar, kendilerinden önce doğan kuşaklardan daha yaşlıdır redci-iyimserliğinin, postmodernizmin herkes haklıdır kabulcü-kötümserliğine nasıl dönüştüğünü, bu kötümserliğin herkesi nasıl sırtıttığını, çocuk tarihi üstünden dile getirmek de kolay değil. Ertelenen konferans üstüne dikkatlice okunması gereken metninde Oktay Özel, bilimden beklenmesi gerekenlere ilişkin çok önemli ip uçlarını açıkça söylüyor.

Yani oyun ve şımarıklık kavramlarının kıvraklığıyla, arsızlığın netliği arasında, çocukluk kavramı ve yaşı ne kadar oynarsa oynasın, hiç de kaleme gelmez çocukluğun uzman ve gönüllüleriyle endişesiz, çocuk dosyamızı sunuyoruz.

Rudret Emiroğlu